

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 8.2.2012
COM(2012) 35 final

2012/0022 (APP)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

eurooppalaisen säätön (FE) perussäännöstä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2012) 1 final}

{SWD(2012) 2 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Yleinen tausta

Säätiöillä on tärkeä merkitys EU:ssa, erityisesti kansalaisyhteiskunnassa. Lukuisilla aloilla toteuttamallaan erilaisilla toiminnoilla ne edistävät unionin perusarvoja ja tavoitteita, kuten ihmisoikeuksien kunnioittamista, vähemmistöjen suojelua, työllisyyttä ja sosiaalista kehitystä, ympäristön suojelua ja parantamista sekä tieteellistä ja teknistä kehitystä. Tässä yhteydessä säätiöt edistävät oleellisesti Eurooppa 2020 -strategiassa¹ asetettujen älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevien kunnianhimoisten tavoitteiden saavuttamista. Ne myös tehostavat ja helpottavat kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan aiempaa aktiivisempaa osallistumista Euroopan yhdentymishankkeeseen. Säätiöt kohtaavat toiminnassaan kuitenkin erilaisia esteitä eri puolilla EU:ta.

Huhtikuussa 2011 annetussa sisämarkkinoiden toimenpidepakettia koskevassa tiedonannossa² korostettiin, että markkinat on eheyttävä ja palvelujen liikkuvuutta, innovointia ja luovuutta haittaavat esteet on poistettava, jotta voidaan saada aikaan kasvua ja työllisyyttä sekä edistää kilpailukykyä. Tiedonannossa painotettiin, että on tärkeää lujittaa kansalaisten luottamusta sisämarkkinoihin ja antaa heille tilaisuus saada täysi hyöty sisämarkkinoiden tuomista eduista. Tarkasteltaessa säätiöiden osallistumista yhteisötalouteen ja yleishyödyllisten innovatiivisten hankkeiden rahoittamiseen sisämarkkinoiden toimenpidepaketissa kehoitettiin toteuttamaan toimia säätiöiden rajatylittävissä toiminnassaan kohtaamien esteiden poistamiseksi. Sama kehoitus esitettiin Katsauksessa Euroopan unionin kansalaisuuteen vuonna 2010 ”Unionin kansalaisoikeuksien esteiden poistaminen”³, jossa korostettiin, että on tärkeää vahvistaa yleishyödyllisten säätiöiden toiminnan eurooppalaista ulottuvuutta, jotta kansalaistoimintaa voidaan edistää EU:n tasolla.

Lokakuun 25. päivänä 2011 antamassaan tiedonannossa ”Sosiaalisen yrittäjyyden aloite”⁴ komissio lisäksi painotti, että yhteisötalouden alalla toimiville yhteisöille (esimerkiksi säätiöille, osuuskunnille ja keskinäisille yhtiöille) on tärkeää luoda eurooppalaiset oikeudelliset muodot. Sosiaalisen yrittäjyyden aloitteen tavoitteena on tukea sellaisten yritysten kehitystä, jotka pääasiassa tuottavat toiminnallaan sosiaalisia vaikutuksia, ja aloitteeseen sisältyvissä toiminnoissa käsitellään myös tiedonannossa määritetyt ”sosiaalisen yrityksen” yleiset edellytykset täyttäviä yhteisötalouden yksiköjä (myös säätiöitä), jotka myös hyötyvät näistä toiminnoista.

Komission sisämarkkinoiden toimenpidepakettia käsittelevässä päätöslauselmassaan Euroopan parlamentti kehotti luomaan asianmukaisen lainsäädäntökehyksen säätiöitä (sekä keskinäisiä yhtiöitä ja yhdistyksiä) varten; maaliskuussa 2011 esittämässään kirjallisessa kannanotossa 84/2010 parlamentti kannatti tällaisten oikeushenkilöiden peruskirjan käyttöönottoa sekä kehotti vuosina 2009 ja 2006 antamissaan aiemmissä päätöslauselmissa

¹ KOM(2010) 2020.

² KOM(2011) 206.

³ KOM(2010) 603.

⁴ KOM(2011) 682.

komissiota toteuttamaan toimia tämän tavoitteen saavuttamiseksi⁵. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea kannatti perussääntöä vuonna 2010 antamassaan oma-aloitteisessa lausunnossa⁶, jossa se esitti tällaisen perussäännön kehittämistä koskevia pohdintoja, ja alueiden komitea tuki sisämarkkinoiden toimenpidepakettiin sisällytynyttä komission ilmoitusta säätiöitä koskevasta aloitteesta⁷.

1.2. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Säätiöt eivät voi ohjata varoja tehokkaasti EU:ssa harjoittamassaan rajatylittävässä toiminnassa. Päätöksessään harjoittaa tällaista toimintaa säätiöiden on käytettävä osa keräämistään varoista oikeudelliseen neuvontaan sekä eri kansallisissa lainsäädännöissä asetettujen oikeudellisten ja hallinnollisten vaatimusten täyttämiseen.

Tässä aloitteessa luodaan uusi eurooppalainen oikeudellinen muoto, jolla on tarkoitus helpottaa säätiöiden perustamista ja toimintaa sisämarkkinoilla. Aloitteen ansiosta säätiöt voivat aiempaa tehokkaammin ohjata yksityisiä varoja yleishyödyllisiin tarkoituksiin EU:ssa valtioiden rajojen yli. Tämän pitäisi puolestaan – esimerkiksi säätiöille aiheutuvien pienempien kustannusten vuoksi – johtaa siihen, että yleishyödyllisiin tarkoituksiin liittyvään toimintaan on saatavilla aiempaa enemmän varoja, ja vaikuttaa siten myönteisesti Euroopan unionin kansalaisille yleishyödyllisiin asioihin ja koko EU:n talouteen.

Tällä ehdotuksella ei pyritä puuttumaan Euroopan tason poliittisiin puolueisiin liittyvien poliittisten säätiöiden erityiseen tilanteeseen. Tällaisiin säätiöihin on sovellettu EU:n lainsäädäntöön sisältyviä erityissääntöjä vuodesta 2007, erityisesti kun kyse on EU-rahoituksen saamisesta (yhdessä Euroopan tason poliittisten puolueiden kanssa)⁸. Komissio tarkastelee parhaillaan näitä sääntöjä, ja sen on määrä hyväksyä sääntöjen muuttamista koskeva säädösehdotus vuoden 2012 aikana⁹.

2. SIDOSRYHMIEN KUULEMISEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TULOKSET

Valmistellessaan tätä ehdotusta komissio käytti pääosin ulkopuolisia asiantuntijoita ja oli laajalti tekemisissä eri sidosryhmien kanssa.

Ensinnäkin Hampurissa toimivasta vertailevaa ja kansainvälistä yksityisoikeutta käsittelevästä Max Planck -instituutista ja Heidelbergin yliopistosta (Sosiaalisen investoinnin keskus) koostuvalta konsortiolta tilattiin toteutettavuustutkimus¹⁰, joka julkaistiin vuonna 2008; siinä

⁵ Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 sisämarkkinoista eurooppalaisia varten (2010/2278(INI)); kirjallinen kannanotto 84/2010, P7_DCL(2010)0084; Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 osuus- ja yhteisötaloudesta (2008/2250(INI)) ja Euroopan parlamentin päätöslauselma 4. heinäkuuta 2006 yhtiöoikeuden viimeaikaisesta kehityksestä ja tulevaisuudennäkymistä (2006/2051(INI)).

⁶ INT/498 – CESE 634/2010 – huhtikuu 2010.

⁷ CdR 330/2010 fin.

⁸ Ks. Euroopan tason poliittisia puolueita ja niiden rahoitusta koskevista säännöistä 4 päivänä marraskuuta 2003 annetun asetuksen (EY) N:o 2004/2003 muuttamisesta 18 päivänä joulukuuta 2007 annettu asetus (EY) N:o 1524/2007.

⁹ Komission työohjelma vuodeksi, 76 kohta.

¹⁰ Ks. http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/eufoundation/feasibilitystudy_en.pdf, jäljempänä 'toteutettavuustutkimus'.

todettiin, että määritettyjä ongelmia olisi parasta käsitellä eurooppalaisen säätiön perussäännön avulla (siton, että käsitellään tai ei käsitellä veroasioita).

Toiseksi komissio toteutti helmi–toukokuussa 2009 julkisen kuulemisen toteutettavuustutkimukseen sisältyneistä suosituksista. Säätiöt kannattivat voimakkaasti perussääntöä, mutta kansalliset viranomaiset ja jossain määrin myös elinkeinoelämän järjestöt epäilivät enemmän tällaisen oikeudellisen muodon tarpeellisuutta ja toteutettavuutta. Vuosina 2010–2011 toteutettu yleisluonteisempi kuuleminen sisämarkkinoiden toimenpidepakettia koskevasta tiedonannosta osoitti, että myös voittoa tavoittelematon sektori on erittäin kiinnostunut perussäännöstä.

Komissio keräsi lisäksi lisätietoa konkreettisista ongelmista, jotka tulivat esiin säätiöiden kanssa käydyissä kahdenvälisissä keskusteluissa, erityisesti kesäkuussa 2010 järjestetyn säätiöitä käsitelleen eurooppalaisen temaviikon aikana ja European Foundation Centre -järjestöön (EFC) ylläpidettyjen yhteyksien kautta.

Lisäksi komissio keräsi vuosina 2009, 2010 ja 2011 tietoa asiaa koskevasta kansallisesta lainsäädännöstä kansallisille viranomaisille osoitetun kyselylomakkeen ja yhtiöoikeuden asiantuntijaryhmässä (CLEG)¹¹ käytyjen keskustelujen avulla. Monet jäsenvaltiot suhtautuivat varauksellisesti uusien eurooppalaisten oikeudellisten muotojen, myös säätiöiden, tarpeeseen.

Komissio otti edellä mainitut huomautukset ja huolenaiheet huomioon laatiessaan ehdotuksen säätiöiden tarpeita ja kansallisia oikeudellisia järjestelmiä koskevan analyysin pohjalta ja päätyi (esimerkiksi aloitteen soveltamisalan yhteydessä) ratkaisuihin, joista voitaisiin päästä helpommin sopuratkaisuun kansallisten lainsäädäntöjen erojen vuoksi.

Vaikutusten arviointi on laadittu edellä mainituin keinoin kerättyjen tietojen perusteella. Yleiseksi ongelmaksi todettiin se, että säätiöiden rajatylittävä toiminta on kallista ja hankalaa erilaisten kansallisten yksityisoikeudellisten ja verosäännösten vuoksi ja että säätiöiden kautta ohjataan siksi liian vähän varoja yleishyödyllisiin tarkoituksiin valtioiden rajojen yli. Konkreettisemmiksi ongelmiksi todettiin epävarmuus tunnustamisesta yleishyödylliseksi säätiöksi muissa jäsenvaltioissa, varojen rajatylittävästä yhdistämisestä ja jakelusta aiheutuvat kustannukset sekä vähäiset rajatylittävät lahjoitukset.

On harkittu seuraavia vaihtoehtoja: 1) ei uusia poliittisia toimia EU:n tasolla, 2) tiedotuskampanja ja vapaaehtoinen laatuperuskirja, 3) eurooppalaisen säätiön perussääntö (jossa käsitellään tai ei käsitellä veroasioita) ja 4) säätiöitä koskevien säädösten rajoitettu yhdenmukaistaminen.

Vaihtoehto ”ei uusia poliittisia toimia” perustuisi olemassa oleviin aloitteisiin, myös rikkomustapauksiin ja veroalalla tehtyyn työhön, ja siinä varmistettaisiin palveludirektiivin, tutkimusalan muiden kuin lainsäädäntöaloitteiden ja säätiöalan aloitteiden täysimääräinen täytäntöönpano rajatylittävien lahjoitusten tukemiseksi.

Tiedotuskampanjaa koskevassa vaihtoehdossa pyrittäisiin lisäämään säätiöiden tietoa siitä, mitä kansallisista lainsäädännöistä johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia niillä on rajatylittävässä toiminnassaan. Säätiöiden vapaaehtoisesti laatimalla *laatuperuskirjalla* ja

¹¹ CLEG koostuu kansallisten hallintojen yhtiöoikeuden asiantuntijoista ja kokoontuu kolmesti vuodessa sisämarkkinoiden ja palvelujen pääosaston johdolla.

siihen liittyvällä ”eurooppalaisella laatumerkinnällä”, joka voitaisiin myöntää peruskirjaa noudattaville säätiöille, pyrittäisiin varmistamaan säätiöiden toiminnan laatu ja luotettavuus.

Vaihtoehdossa ”eurooppalaisen säätiön perussääntö, jossa ei käsitellä veroasioita” ehdotetaan vaihtoehtoista oikeudellista muotoa säätiöille; se ei edellyttäisi muutoksia kansallisten säätiöiden nykyisiin muotoihin, ja sen käyttö olisi vapaaehtoista. Perussäännössä asetettaisiin eurooppalaiselle säätiölle tiettyjä vaatimuksia (esimerkiksi vähimmäisalkupääoma ja useimmissa jäsenvaltioissa hyväksytyt yleishyödylliset tarkoitukset).

Vaihtoehdossa ”eurooppalaisen säätiön perussääntö, jossa käsitellään veroasioita” jäsenvaltioiden olisi katsottava eurooppalaisen säätiön vastaavan kotimaisia yleishyödyllisiä säätiöitä ja myönnettävä sille näin ollen samat veroetuudet kuin kotimaisille säätiöille. Samaa ratkaisua sovellettaisiin eurooppalaisen säätiön lahjoittajiin ja edunsaajiin.

Vaihtoehdossa ”säätiöitä koskevien säädösten rajoitettu yhdenmukaistaminen” yhdenmukaistettaisiin vaatimuksia, jotka säätiöiden on täytettävä, jotta ne voivat rekisteröityä ja toimia ulkomailla, eli yleishyödyllisen säätiön hyväksyttäviä tarkoituksia, vähimmäisvaroja, rekisteröintivaatimuksia ja joitakin sisäisen hallinnon näkökohtia. Jäsenvaltioiden olisi mahdollistettava yhdenmukaistetut edellytykset täyttävien säätiöiden toiminta maassaan ilman lisävaatimuksia. Lisäksi harkittiin vaihtoehtoja, joissa yhdenmukaistettaisiin laajemmin säätiöitä koskevia kansallisia säädöksiä sekä yhdenmukaistettaisiin myös säätiöiden ja niiden lahjoittajien verokohtelu.

Ehdotettujen vaihtoehtojen vaikutusten arviointi osoitti, että kaikkein asianmukaisin vaihtoehto olisi eurooppalaisen säätiön perussääntö, jossa sovelletaan automaattisesti syrjimätöntä verokohtelua, sillä se poistaisi säätiöiden ja lahjoittajien rajatylittävät esteet sekä helpottaisi varojen tehokasta ohjaamista yleishyödyllisiin tarkoituksiin.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

3.1. Oikeusperusta

Eurooppalaisen säätiön perussääntöä koskevan asetusehdotuksen oikeusperustana on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 352 artikla, joka on asianmukainen oikeusperusta silloin, kun missään muussa perussopimuksen määräyksessä ei anneta EU:n toimielimille tarvittavia valtuuksia antaa säännöksiä.

SEUT-sopimuksen 352 artikla on valittu oikeusperustaksi yhtiöoikeuden alalla nykyisille eurooppalaisille oikeudellisille muodoille eli eurooppayhtiölle, eurooppalaiselle taloudelliselle etuyhtymälle ja eurooppaosuuskunnalle. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin vahvisti eurooppaosuuskuntaa koskevassa tuomiossaan¹², että 352 artikla on asianmukainen oikeusperusta.

3.2. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet

Ehdotettu toimenpide on täysin **toissijaisuusperiaatteen** mukainen. EU:n toimintaa tarvitaan poistamaan nykyiset kansalliset esteet ja rajoitukset, joita säätiöt kohtaavat toimiessaan EU:n

¹² Asia C-436/03, Euroopan parlamentti vastaan Euroopan unionin neuvosto.

laajuisesti. Nykyinen tilanne osoittaa, ettei tätä ongelmaa käsitellä asianmukaisesti jäsenvaltioissa ja että sen rajatylittävä luonne edellyttää yhteistä toimintakehystä säätiöiden liikkuvuuden lisäämiseksi. Jos jäsenvaltiot toimivat yksin, sisämarkkinat eivät voi tuottaa parhaita mahdollisia tuloksia EU:n kansalaisille. Tällä aloitteella annetaan säätiöille mahdollisuus valita ehdotettu eurooppalainen oikeudellinen muoto ja helpotetaan niiden rajatylittävää toimintaa.

Ehdotettu toimenpide olisi sopiva eikä ylittäisi sitä, mikä on tarpeen asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tyydyttävällä tavalla, eli se olisi **suhteellisuusperiaatteen** mukainen. Sen tavoitteena on luoda uusi oikeudellinen muoto kansallisten muotojen rinnalle siten, ettei voimassa oleviin kansallisiin lainsäädäntöihin tarvitse tehdä muutoksia. Jäsenvaltiot voisivat halutessaan säilyttää kansalliset oikeudelliset muotonsa ja kehittää niitä. Verotuksesta voidaan todeta, ettei yleishyödyllisten säätiöiden (ja niiden lahjoittajien) verokohtelua koskevaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöä korvattaisi uusilla yhdenmukaistetuilla säännöillä, vaan olemassa olevia säännöksiä voitaisiin ainoastaan soveltaa automaattisesti eurooppalaiseen säätiöön (ja sen lahjoittajiin). Ehdotettu toimenpide auttaisi poistamaan säätiöiden rajatylittävässä toiminnassaan kohtaamia suurimpia esteitä, mutta siihen ei sisältyisi eurooppalaiseen säätiöön sovellettavia tyhjentyviä säännöksiä eikä siinä otettaisi käyttöön uusia verosäännöksiä.

3.3. Oikeudellisen välineen valinta

Asetus on asianmukaisin väline sen varmistamiseen, että perussääntö on yhdenmukainen kaikissa jäsenvaltioissa, sillä eurooppalainen oikeudellinen muoto edellyttää säännösten yhdenmukaista ja suoraa soveltamista kaikkialla EU:ssa.

4. EHDOTUKSEN YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

Asetuksen *I lukuun (Yleiset säännökset)* sisältyvät *kohde*, eurooppalaiseen säätiöön (jäljempänä ”FE”) *sovellettavat säännöt ja määritelmät*, joilla varmistetaan asetuksessa käytettyjen termien selkeys.

Siinä säädetään seuraavista FE:n *keskeisistä piirteistä*: FE on yleishyödyllinen yhteisö, jolla on oikeushenkilöllisyys ja täysi oikeustoimikelpoisuus kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, sen toiminnassa on rajatylittävä ulottuvuus tai sen sääntömääräisenä tavoitteena on harjoittaa toimintaa vähintään kahdessa jäsenvaltiossa, ja sen alkupääoma on vähintään 25 000 euroa. FE voi osallistua taloudelliseen toimintaan, jos tuotto käytetään säätiön yhteen tai useampaan yleishyödylliseen tarkoitukseen asetuksen mukaisesti. Useimmissa jäsenvaltioissa yksityis- ja vero-oikeuden nojalla hyväksytyt yleishyödylliset tarkoitukset luetaan tyhjentävästi oikeudelliseen varmuuteen liittyvistä syistä.

II luvussa (Perustaminen) säädetään FE:n *perustamistavoista*, perussäännön vähimmäissisällöstä ja rekisteröintivaatimuksista.

FE voidaan *perustaa ex nihilo* eli ”tyhjästä” (testamenttimääräyksellä, notaarin vahvistamalla asiakirjalla tai yhden tai useamman luonnollisen henkilön ja/tai oikeushenkilön tai julkisen elimen kirjallisella ilmoituksella asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti), *sulauttamalla* yhteen tai useampaan jäsenvaltioon laillisesti sijoittautuneita yleishyödyllisiä yhteisöjä tai *muuntamalla* jäsenvaltioon laillisesti sijoittautunut kansallinen yleishyödyllinen yhteisö FE:ksi.

Kyseisessä luvussa luetellaan asiakirjat ja yksityiskohtaiset tiedot, jotka *rekisteröintiä* koskeviin hakemuksiin on liitettävä ja jotka on ilmoitettava. Rekisteröintiprosessin helpottamiseksi rekisterien on myös tehtävä keskenään yhteistyötä eurooppalaisen säätiön asiakirjojen ja tietojen yhteydessä.

Asetuksen *III luvussa (Eurooppalaisen säätiön organisaatio)* säädetään hallituksesta, toimitusjohtajista ja valvontaelimestä sekä myös eturistiriidoista. Uskottavuuden ja luotettavuuden varmistamiseksi FE:n on täytettävä tiukat avoimuutta ja tilinpitovelvollisuutta koskevat vaatimukset.

IV luku (Sääntömääräinen kotipaikka ja sen siirtäminen). FE voi siirtää sääntömääräisen kotipaikkansa toiseen jäsenvaltioon siten, että se säilyttää oikeushenkilöllisyytensä eikä säätiötä tarvitse lopettaa.

Asetuksen V lukuun (Työntekijöiden ja vapaaehtoistyöntekijöiden osallistuminen) sisältyy säännöksiä työntekijöille ja vapaaehtoistyöntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan EU:n lainsäädännön mukaisesti. Ehdotuksessa ei säädetä työntekijöiden osallistumisesta hallitukseen, koska työntekijät ovat edustettuina hallitustasolla hyvin harvoissa jäsenvaltioissa.

VI luku (FE:n purkaminen). Asetuksessa mahdollistetaan FE:n *muuntaminen* takaisin yleishyödylliseksi yhteisöksi, johon sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka, jos muuttaminen on FE:n perussäännön mukaan sallittua. Kyseisessä luvussa säädetään myös säätiön *lopettamisesta* tapauksissa, joissa FE:n tarkoitus on saavutettu tai sitä ei voida saavuttaa, ajanjakso, joksi se perustettiin, on kulunut tai säätiö on menettänyt kaikki varansa.

Asetuksen *VII luvussa (Jäsenvaltioiden harjoittama valvonta)* toimivaltaisille kansallisille valvontaviranomaisille annetaan laajat toimivaltuudet, jotta ne voivat tehokkaasti valvoa vastuualueeseensa kuuluvien yleishyödyllisten yhteisöjen toimintaa. Niillä on esimerkiksi toimivalta hyväksyä FE:n tarkoituksen muuttaminen, tutkia FE:n asioita, antaa varoituksia hallitukselle ja velvoittaa se noudattamaan FE:n perussääntöä, asetusta ja sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä, erottaa hallituksen jäsen tai ehdottaa jäsenen erottamista tuomioistuimelle tai lopettaa FE tai ehdottaa sen lopettamista tuomioistuimelle. Valvontaviranomaisten on myös tehtävä yhteistyötä ja vaihdettava tietoja keskenään, ja tähän lukuun sisältyy lisäksi säännöksiä rekisterien ja valvontaviranomaisten yhteistyöstä veroviranomaisten kanssa.

VIII luku (Verokohtelu). Asetuksessa säädetään siitä, että FE:lle ja sen lahjoittajille myönnetään automaattisesti samat veroetuudet kuin kotimaisille yleishyödyllisille yhteisöille. Tämä johtuu siitä, että jäsenvaltioiden olisi katsottava FE:n vastaavan kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti perustettuja yleishyödyllisiä yhteisöjä. FE:n lahjoittajia ja edunsaajia olisi kohdeltava saman periaatteen mukaisesti.

Asetuksen *IX luvussa (Loppusäännökset)* edellytetään, että jäsenvaltiot säätävät tämän asetuksen säännösten rikkomisesta määrättävistä seuraamuksista ja toteuttavat kaikki tarvittavat toimet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Ehdotukseen sisältyy tarkistuslauseke.

5. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutusta Euroopan unionin talousarvioon.

6. LISÄTIEDOT

Ehdotettu asetus on merkityksellinen Euroopan talousalueen kannalta.

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

eurooppalaisen säätiön (FE) perussäännöstä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 352 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun säädösehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän¹³,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁴,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon¹⁵,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yleishyödylliset yhteisöt edistävät lukuisilla aloilla toteuttamallaan erilaisilla toiminnoilla unionin perusarvoja ja tavoitteita, kuten ihmisoikeuksien kunnioittamista, vähemmistöjen suojelua, työllisyyttä ja sosiaalista kehitystä, ympäristön suojelua, säilyttämistä ja parantamista sekä tieteellistä ja teknistä kehitystä.
- (2) Oikeudellinen kehys, jossa yleishyödylliset yhteisöt harjoittavat toimintaansa unionissa, perustuu kansallisiin säädöksiin, joita ei ole yhdenmukaistettu unionin tasolla. Myös jäsenvaltioiden yksityis- ja vero-oikeuden säännöksissä on huomattavia eroja. Yleishyödyllisten yhteisöjen rajatylittävä toiminta on kallista ja hankalaa näiden erojen vuoksi. Tästä syystä yleishyödyllisiin tarkoituksiin ohjataan valtioiden rajojen yli liian vähän varoja.

¹³ EUVL C , , s. .

¹⁴ EUVL C , , s. .

¹⁵ EUVL C , , s. .

- (3) Kun otetaan huomioon yleishyödyllisten yhteisöjen ongelmat ja se, ettei ole muuta eurooppalaista oikeudellista muotoa, jota ne voisivat käyttää toiminnassaan, olisi tarjottava erityisesti tällaisille yhteisöille tarkoitettu eurooppalainen muoto, joka voitaisiin ottaa käyttöön koko unionissa. Tämän oikeudellisen muodon olisi oltava mahdollisimman yhdenmukainen koko unionissa, jotta yleishyödyllisten yhteisöjen rajatylittävää toimintaa voidaan edistää tehokkaasti.
- (4) Euroopan parlamentti antoi 6 päivänä huhtikuuta 2011 päätöslauselman sisämarkkinoista eurooppalaisia varten¹⁶, 19 päivänä helmikuuta 2009 päätöslauselman osuus- ja yhteisötaloudesta¹⁷ ja 4 päivänä heinäkuuta 2006 päätöslauselman yhtiöoikeuden viimeaikaisesta kehityksestä ja tulevaisuudennäkymistä¹⁸ sekä esitti 10 päivänä maaliskuuta 2011 sellaisen kirjallisen kannanoton keskinäisten yhtiöiden, yhdistysten ja säätiöiden eurooppalaisen peruskirjan laatimiseen¹⁹, jossa se vaati eurooppalaisen säätiön peruskirjaa.
- (5) Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi 28 päivänä huhtikuuta 2010 lausunnon eurooppalaisten säätiöiden perussäännöstä²⁰. Alueiden komitea antoi 1 päivänä huhtikuuta 2011 lausunnon sisämarkkinoiden toimenpidepaketista²¹. Molemmissa lausunnoissa kannatettiin komission ehdotusta eurooppalaisen säätiön perussäännön laatimiseksi.
- (6) Eurooppalaiseen säätiöön, jäljempänä 'FE', olisi sovellettava tämän asetuksen ja FE:n perussääntöjen aineellisia säännöksiä ja määräyksiä. Yleishyödyllisiin yhteisöihin sovellettavia kansallisen lainsäädännön säännöksiä olisi sovellettava asioihin, joita ei säännellä tai säännellään ainoastaan osittain tällä asetuksella tai FE:n perussäännöillä.
- (7) FE:n olisi edistettävä ainoastaan yleishyödyllisiä tarkoituksia, joiden katsotaan hyödyttävän laajasti määriteltyä edunsaajaryhmää. Koska yleishyödyllisten yhteisöjen toiminta kohdistuu Euroopan unionin kansalaisille ja Euroopan taloudelle tärkeisiin aloihin, tällainen soveltamisala takaisi mahdollisimman suuret sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristöön liittyvät hyödyt. Oikeusvarmuuden varmistamiseksi yleishyödyllinen tarkoitus olisi määriteltävä kattavan tarkoitusten luettelon avulla.
- (8) Perussäännön päätavoitteena on poistaa esteet, joita säätiöt kohtaavat unionissa harjoittamassaan rajatylittävässä toiminnassa. Tässä unionin toimessa olisi siksi keskityttävä sellaisiin yleishyödyllisiin yhteisöihin, jotka jo toimivat tai jotka aikovat perussääntönsä mukaan toimia muissa jäsenvaltioissa.
- (9) FE:llä olisi oltava tietyt vähimmäisvarat, jotta lahjoittajat ja viranomaiset pitävät sitä luotettavana, jotta se voi osoittaa suhtautuvansa vakavasti tarkoitukseensa ja jotta voidaan estää oikeudellisen muodon väärinkäyttö. Vähimmäisvaroja koskeva

¹⁶ 2010/2278(INI).

¹⁷ 2008/2250(INI).

¹⁸ 2006/2051(INI).

¹⁹ Kirjallinen kannanotto 84/2010, P7_DCL(2010)0084.

²⁰ INT/498 – CESE 634/2010 – huhtikuu 2010.

²¹ CdR 330/2010 fin.

vaatimus ei saa kuitenkaan tehdä eurooppalaisen säätiön perustamisesta liian kallista ja vaikeuttaa siten tällaisen oikeudellisen muodon käyttöä.

- (10) Jotta FE voi toimia täysimääräisesti, sillä olisi oltava oikeushenkilöllisyys ja täysi oikeustoimikelpoisuus kaikissa jäsenvaltioissa, ja sen olisi voitava toteuttaa kaikki tarvittavat toimet yleishyödyllisen tavoitteensa saavuttamiseksi, jos nämä toimet ovat sen perussäännön ja tämän asetuksen mukaisia.
- (11) Mahdollisuus toteuttaa sekä säätiön yleishyödylliseen tarkoitukseen liittyviä että siihen liittymättömiä taloudellisia toimia tarjoaisi FE:lle oleellisen rahoituslähteen ja keinoja lisätä yleishyödylliseen tarkoitukseen saatavilla olevia varoja, joten niille olisi annettava tällainen mahdollisuus. Sallittuja yleishyödylliseen tarkoitukseen liittymättömiä taloudellisia toimia olisi kuitenkin rajoitettava, jotta voidaan varmistaa varojen asianmukainen käyttö ja velkojien suoja.
- (12) Voidakseen harjoittaa rajatylittävää toimintaa FE:llä olisi oltava tarvittaessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49 artiklassa tarkoitettu sijoittautumisoikeus.
- (13) Jotta FE olisi laajalti perustajien ja säätiöiden saatavilla, se olisi voitava perustaa ”tyhjistä” eli ex nihilo, sulauttamalla kansallisia yleishyödyllisiä yhteisöjä tai muuntamalla kansallinen yleishyödyllinen yhteisö FE:ksi. Jotta voidaan helpottaa FE:n perustamista kahdella viimeksi mainitulla tavalla, asetukseen olisi sisällytettävä tällaisia menettelyjä koskevia säännöksiä. Sellaisten yleishyödyllisten yhteisöjen sulautumiin, joiden sääntömääräinen kotipaikka on samassa jäsenvaltiossa, olisi sovellettava kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntöä.
- (14) Jotta yleishyödyllisille yhteisöille ei aiheudu tarpeettomia rasitteita, FE:n rekisteröintimuodollisuuksien olisi rajoituttava vaatimuksiin, jotka ovat tarpeen oikeusvarmuuden takaamiseksi. Kansallisten rekisterien olisi ilmoitettava niihin rekisteröidyistä FE:istä komissiolle.
- (15) Jotta FE:n oikeudelliset rakenteet voitaisiin mukauttaa sen tarpeisiin ja kokoon ja jotta ne kehittyisivät toiminnan mukaan, FE:n olisi voitava vapaasti määrittää perussäännössään sille parhaiten sopiva sisäinen organisaatio. Tässä asetuksessa olisi säädettävä joistakin pakollisista säännöksistä, jotka koskevat hallintoa sekä erityisesti hallituksen asemaa ja tehtäviä ja sen jäsenten vähimmäismäärää. FE:n olisi voitava perustaa valvontaelin tai muita elimiä. Riippumattomien mielipiteiden ja kriittisen suhtautumisen mahdollistamiseksi FE:n hallituksessa ja valvontaelimessä olisi oltava riittävän monipuolinen ikä-, sukupuoli-, koulutus- ja ammattijakauma. Tasapainoinen sukupuolijakauma olisi erityisen tärkeää, jotta voidaan varmistaa väestön riittävä edustus. Kansallisissa järjestelmissä olevien erojen vuoksi johtajien vastuuseen olisi sovellettava kansallista lainsäädäntöä.
- (16) On oleellista, että FE:n varoja käytetään sen yleishyödyllisen tarkoituksen edistämiseen. Tämän periaatteen vaarantavien eturistiriitojen välttämiseksi tarvitaan selkeät säännöt. Tässä yhteydessä olisi todettava, että FE:n maineeseen ja kuvaan voi vaikuttaa tosiasiallisen eturistiriidan lisäksi myös pelkästään näennäinen eturistiriita.
- (17) Uskottavuuden ja luotettavuuden varmistamiseksi FE:n olisi täytettävä tiukat avoimuutta ja tilinpitovelvollisuutta koskevat vaatimukset. FE:n on kirjattava

rahoitustapahtumansa ja tehtävä vuositilinpäätökset. Tilinpäätökset olisi tarkastettava tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/43/EY²² säädettyjen vaatimusten mukaisesti ja julkistettava.

- (18) Jotta FE voi hyödyntää sisämarkkinoita täysimääräisesti, sen olisi voitava siirtää sääntömääräinen kotipaikkansa jäsenvaltiosta toiseen.
- (19) FE:n erityispiirteiden vuoksi sen valvonta olisi annettava valtion valvontaviranomaisen tehtäväksi. Näin tehdään nykyään kaikissa jäsenvaltioissa kansallisten yleishyödyllisten yhteisöjen kohdalla. Jotta voidaan hyödyntää kansallisten viranomaisten jo kehittämiä menettelyjä, valvonta olisi toteutettava kansallisella tasolla. Asetuksessa olisi annettava vähimmäisvaatimusten mukaiset mutta kuitenkin vahvat valvontavaltuudet, jotta valvontaviranomaisilla on kaikkialla unionissa riittävät ja tarpeeksi yhdenmukaiset toimivaltuudet. Tehokas valvonta edellyttää jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten välisen yhteistyön varmistamista.
- (20) Jäsenvaltioilla on laaja harkintavalta sen määrittämisessä, miten yleishyödyllisiä yhteisöjä ja niiden lahjoittajia kohdellaan tulo- ja pääomavoittojen verotuksessa, lahja- ja perintöverotuksessa, kiinteistö- ja maaverotuksessa, varainsiirtoverotuksessa, rekisteröintiverotuksessa, leimaverotuksessa ja vastaavanlaisessa verotuksessa. On kuitenkin varmistettava, etteivät jäsenvaltiot syrji ulkomaisia yleishyödyllisiä yhteisöjä ja niiden lahjoittajia.
- (21) Monet jäsenvaltiot kohtelevat yleishyödyllisiä yhteisöjä ja niiden lahjoittajia suopeasti verotuksessa. Jotta FE voi tuoda mahdollisimman paljon lisäarvoa unionin yleishyödyllisiin yhteisöihin, sen olisi näin ollen saatava samat veroetuudet, jotka jäsenvaltio, jossa FE:llä on sääntömääräinen kotipaikka, myöntää kotimaisille yleishyödyllisille yhteisöille. Tällaista syrjimätöntä kohtelua on sovellettava myös FE:n lahjoittajiin ja edunsaajiin kotimaassa tai ulkomailla. Tällaista kohtelua olisi sovellettava kaikissa tapauksissa siten, ettei FE:n tai sen lahjoittajien tai edunsaajien tarvitse osoittaa, että FE vastaa kotimaisia yleishyödyllisiä yhteisöjä.
- (22) Jäsenvaltioiden olisi annettava FE:iden taloudelliselle toiminnalle, mukaan luettuina sallitut yleishyödylliseen tarkoitukseen liittymättömät taloudelliset toimet, sama verokohtelu kuin kotimaisille yleishyödyllisille yhteisöille. Taloudellisten toimien, sallitut yleishyödylliseen tarkoitukseen liittymättömät taloudelliset toimet mukaan luettuina, edullisessa verokohtelussa olisi noudatettava myös perussopimukseen sisältyviä kilpailua koskevia määräyksiä ja valtioneuvoston sääntöjä.
- (23) Tarvitaan säännöksiä, joilla taataan FE:n työntekijöiden oikeus saada tietoa ja tulla kuulluiksi asianmukaisella kansainvälisellä tasolla silloin, kun FE:llä on huomattava määrä työntekijöitä eri jäsenvaltioissa. Jotta voidaan varmistaa, että ylikansallista työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevat käytännön järjestelyt soveltuvat kunkin FE:n erityistilanteeseen, ne olisi määritettävä ensisijaisesti FE:n osapuolten välisellä sopimuksella tai sellaisen puuttuessa soveltamalla toissijaisia

²² EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87.

vaatimuksia, jotka sisältyvät eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 6 päivänä toukokuuta 2009 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2009/38/EY²³. Koska vapaaehtoistoiminta on tärkeää säätiöissä, pitkäaikaiset vapaaehtoistyöntekijät olisi otettava mukaan FE:ssä toteutettavaan tiedottamis- ja kuulemismenettelyyn.

- (24) Jotta tämä asetus pannaan tehokkaasti täytäntöön, jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät niiden antamat asetukseen liittyvät säännökset johda FE:tä koskeviin suhteettomiin sääntelyrajoituksiin tai FE:n syrjintään kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan kuuluviin yleishyödyllisiin yhteisöihin verrattuna.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän asetuksen säännösten rikkomiseen, myös rikkomisiin, jotka koskevat velvollisuutta määrätä FE:n perussäännössä tässä asetuksessa säädetyistä seikoista, sekä varmistettava säännösten täytäntöönpano. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (26) Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa ei määrätä muista tämän asetuksen antamiseksi tarvittavista valtuuksista kuin niistä, joista säädetään 352 artiklassa.
- (27) Ehdotetun toimen tavoitteita, jotka koskevat yleishyödyllisten yhteisöjen rajatylittävän toiminnan helpottamista, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin siltä osin kuin niissä on tarkoitus luoda yleishyödylliselle yhteisölle muoto, jolla on yhteiset piirteet koko unionissa, vaan tavoitteet voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (28) Tämä asetus ei rajoita Euroopan tason poliittisia puolueita ja niiden rahoitusta koskevista säännöistä 4 päivänä marraskuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2004/2003²⁴ vahvistettujen Euroopan tason poliittisia säätiöitä koskevien sääntöjen soveltamista,

²³ EUVL L 122, 16.5.2009, s. 28.

²⁴ EUVL L 297, 15.11.2003, s. 1.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 luku

Yleiset säännökset

1 JAKSO

KOHDE, SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa säädetään edellytyksistä, joita sovelletaan eurooppalaisen säätiön (Fundatio Europaea, jäljempänä 'FE') perustamiseen ja toimintaan.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'varoilla' tarkoitetaan konkreettista tai muuta kuin konkreettista resurssia, joka voidaan omistaa tai jota voidaan hallita arvon tuottamiseksi;
- 2) 'yleishyödylliseen tarkoitukseen liittymättömällä taloudellisella toiminnalla' tarkoitetaan FE:n taloudellista toimintaa, joka ei palvele suoraan yleishyödyllisen yhteisön yleishyödyllistä tarkoitusta;
- 3) 'testamenttimääräyksellä' tarkoitetaan testamentin tekijän asuinjäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista oikeudellista asiakirjaa, jossa esitetään, miten testamentin tekijän omaisuutta hallitaan ja miten se jaetaan hänen kuoltuaan;
- 4) 'julkisella elimellä' tarkoitetaan yksikköä, joka on tai ei ole oikeudellisesti osa valtiota tai kansallista, alueellista tai paikallista hallitusta, tai muuta lainmukaisesti perustettua viranomaista, joka tarjoaa julkisia palveluja tai suorittaa julkisia tehtäviä lain nojalla;
- 5) 'yleishyödyllisellä yhteisöllä' tarkoitetaan jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustettua säätiötä, jolla on yleishyödyllinen tarkoitus, ja/tai vastaavanlaista yleishyödyllistä oikeushenkilöä ilman jäsenyyttä;

- 6) 'kotijäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa FE:llä on sääntömääräinen kotipaikka juuri ennen sääntömääräisen kotipaikan siirtoa toiseen jäsenvaltioon;
- 7) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, johon FE:n sääntömääräinen kotipaikka siirretään.

3 artikla

FE:hen sovellettavat säännöt

1. FE:hen sovelletaan tätä asetusta ja FE:n perussääntöä.
2. Asioissa, jotka eivät kuulu tai kuuluvat ainoastaan osittain tämän asetuksen ja/tai FE:n perussäännön soveltamisalaan, FE:hen sovelletaan seuraavia säännöksiä:
 - a) säännökset, jotka jäsenvaltiot ovat antaneet varmistaakseen tämän asetuksen tehokkaan täytäntöönpanon;
 - b) alakohdan soveltamisalaan kuulumattomien asioiden tapauksessa yleishyödyllisiin yhteisöihin sovellettavat kansallisen oikeuden säännökset.

4 artikla

Tietojen julkistaminen

1. Tämän asetuksen mukaisesti julkistettavat FE:tä koskevat tiedot on julkistettava asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti siten, että ne ovat helposti yleisön saatavilla.
2. FE:n laatimissa kirjeissä ja tilauslomakkeissa, riippumatta siitä, ovatko ne paperilla vai sähköisessä muodossa, sekä sen verkkosivuilla on ilmoitettava seuraavat tiedot:
 - a) tiedot, jotka ovat tarpeen 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun rekisterin tunnistamiseksi, sekä FE:n rekisteröintinumero;
 - b) FE:n nimi, jäsenvaltio, jossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka, ja sääntömääräisen kotipaikan osoite
 - c) tarvittaessa tieto siitä, että FE on maksukyvyttömyys- tai purkamismenettelyssä.

2 JAKSO

FE:TÄ KOSKEVAT YLEISET VAATIMUKSET

5 artikla

Yleishyödyllinen tarkoitus

3. FE on erillinen yleishyödylliseen tarkoitukseen perustettu yhteisö.
4. FE palvelee laajassa merkityksessä yleistä etua.

Se voidaan perustaa ainoastaan seuraaviin tarkoituksiin, joita varten sen varat on peruuttamattomasti varattu:

- a) taide, kulttuuri tai historiallisten kohteiden säilyttäminen;
- b) ympäristönsuojelu;
- c) kansalais- tai ihmisoikeudet;
- d) sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon, vammaisuuteen tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän tai jonkin muun lainsäädännössä säädetyn syrjinnän muodon poistaminen;
- e) sosiaalinen hyvinvointi, mukaan lukien köyhyyden ehkäiseminen tai lievittäminen;
- f) humanitaarinen apu tai katastrofiapu;
- g) kehitysapu ja kehitysyhteistyö;
- h) pakolaisten tai maahanmuuttajien avustaminen;
- i) lasten, nuorten tai ikääntyneiden henkilöiden suojelu ja tukeminen;
- j) vammaisten avustaminen tai suojelu;
- k) eläinten suojelu;
- l) tiede, tutkimus ja innovointi;
- m) yleissivistävä ja ammatillinen koulutus;
- n) eurooppalainen ja kansainvälinen yhteisymmärrys;
- o) terveys, hyvinvointi ja lääkinnällinen hoito;
- p) kuluttajansuoja;

- q) haavoittuvassa ja heikossa asemassa olevien henkilöiden avustus tai suojele;
- r) amatööriurheilu;
- s) yleishyödyllisten organisaatioiden perusrakenteiden tukeminen.

6 artikla

Rajatyttävä osatekijä

Rekisteröintihetkellä FE harjoittaa tai sen sääntömääräisenä tavoitteena on harjoittaa toimintaa vähintään kahdessa jäsenvaltiossa.

7 artikla

Varat

- 5. FE:n varat ilmoitetaan euroina.
- 6. FE:n varojen on oltava vähintään 25 000 euroa.

8 artikla

Vastuu

FE:n vastuu rajoittuu sen varoihin.

3 JAKSO

OIKEUSHENKILÖLLISYYS JA OIKEUSTOIMIKELPOISUUS

9 artikla

Oikeushenkilöllisyys

FE:llä on oikeushenkilöllisyys kaikissa jäsenvaltioissa.

FE:stä tulee oikeushenkilö sinä päivänä, jona se merkitään rekisteriin 21, 22 ja 23 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Oikeustoimikelpoisuus

7. FE:llä on täysi oikeustoimikelpoisuus kaikissa jäsenvaltioissa.

Jollei sen perussäännöstä aiheudu rajoituksia, FE:llä on kaikki tehtäviensä hoitamiseen tarvittavat oikeudet, myös oikeus omistaa irtainta ja kiinteää omaisuutta, myöntää avustuksia, kerätä varoja sekä vastaanottaa ja pitää hallussaan mistä tahansa laillisesta lähteestä, myös kolmansista maista, saatuja kaikenlaisia lahjoituksia, mukaan luettuina osakkeet ja muut siirtokelpoiset arvopaperit, perinnöt ja tavaralahjoitukset.

FE:llä on oikeus sijoittautua mihin tahansa jäsenvaltioon, jos sen tehtävien hoitaminen edellyttää sitä.

8. FE voi harjoittaa tavoitteensa saavuttamiseksi kaikenlaista perussääntönsä mukaan sallittua laillista toimintaa, joka on sopusoinnussa sen yleishyödyllisen tarkoituksen kanssa ja jossa noudatetaan tätä asetusta.
9. Jollei sen perussäännöstä aiheudu rajoituksia, FE voi harjoittaa toimintaa missä tahansa kolmannessa maassa.

11 artikla

Taloudellinen toiminta

10. Jollei sen perussäännöstä aiheudu rajoituksia, FE voi harjoittaa vapaasti kauppaa tai muuta taloudellista toimintaa, jos tällaisen toiminnan tuotto käytetään yksinomaan sen yhteen tai useampaan yleishyödylliseen tarkoitukseen.
11. FE:n yleishyödylliseen tarkoitukseen liittymätön taloudellinen toiminta saa muodostaa enintään 10 prosenttia sen vuotuisesta nettoliikevaihdosta, jos tällaisen toiminnan tulokset esitetään erikseen kirjanpidossa.

II luku

Perustaminen

1 JAKSO

PERUSTAMISTAVAT

12 artikla

Perustamistavat

12. FE voidaan perustaa jollakin seuraavista tavoista:
- 13 artiklassa tarkoitetulla luonnollisen henkilön testamenttimääräyksellä;
 - notaarin vahvistamalla asiakirjalla tai yhden tai useamman luonnollisen henkilön ja/tai oikeushenkilön tai julkisen elimen kirjallisella ilmoituksella asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, kuten 13 artiklassa säädetään;
 - sulauttamalla yhteen tai useampaan jäsenvaltioon laillisesti sijoittautuneita yleishyödyllisiä yhteisöjä 14, 15 ja 16 artiklan mukaisesti;
 - muuntamalla jäsenvaltioon laillisesti sijoittautunut kansallinen yleishyödyllinen yhteisö FE:ksi 17 ja 18 artiklan mukaisesti.
13. FE perustetaan määrittämättömäksi ajanjaksoksi, tai, jos sen perussäännössä nimenomaisesti näin määrätään, tietyksi vähintään kahden vuoden pituiseksi ajanjaksoksi.

13 artikla

Perustaminen testamenttimääräyksellä, notaarin vahvistamalla asiakirjalla tai kirjallisella ilmoituksella

Testamenttimääräyksessä, notaarin vahvistamassa asiakirjassa tai kirjallisessa ilmoituksessa on ainakin

- ilmaistava aikomus perustaa FE;
- ilmaistava aikomus tehdä lahjoitus FE:lle;
- määritettävä FE:n alkupääoma;

- d) määritettävä FE:n yleishyödyllinen tarkoitus.

14 artikla

Perustaminen sulautumalla

14. FE voidaan perustaa sulauttamalla yhteen tai useampaan jäsenvaltioon laillisesti sijoittautuneita yleishyödyllisiä yhteisöjä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) kansallisten yleishyödyllisten yhteisöjen sulautuminen on sallittua sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;
 - b) sulautuminen on sallittua kunkin sulautuvan yhteisön perussäännön nojalla.
15. Kunkin sulautuvan yhteisön hallitus päättää sulautumisesta. Päätös täyttää päätösvaltaisuus- ja enemmistövaatimukset, joita sovellettaisiin kansalliseen yleishyödylliseen yhteisöön, joka haluaa sulautua toiseen kansalliseen yleishyödylliseen yhteisöön, tai tällaisten sääntöjen puuttuessa vaatimukset, joita sovellettaisiin kansalliseen yleishyödylliseen yhteisöön, joka haluaa muuttaa perussääntöään.
16. Rajoittamatta 16 artiklan soveltamista samaan jäsenvaltioon laillisesti sijoittautuneiden yleishyödyllisten yhteisöjen sulautuminen toteutetaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Eri jäsenvaltioihin laillisesti sijoittautuneiden yleishyödyllisten yhteisöjen sulautuminen toteutetaan 15 artiklan mukaisesti.

15 artikla

Rajatyrittävää sulautumista koskeva pyyntö

17. Kunkin sulautuvan yhteisön on toimitettava yksityiskohtainen sulautumista koskeva pyyntö, josta hallitukset ovat päättäneet 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon yhteisö on laillisesti sijoittautunut, ja pyyntö on tarvittaessa julkaistava kyseisen jäsenvaltioiden sääntöjen mukaisesti.
18. Sulautumista koskevaan pyyntöön on sisällytettävä 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hallituksen päätös ja sulautumista koskeva yhteinen suunnitelma, joka sisältää vähintään seuraavat tiedot:
- a) kunkin sulautuvan yleishyödyllisen yhteisön nimi ja osoite;
 - b) FE:n aiotun sääntömääräisen kotipaikan nimi ja osoite;
 - c) ehdotettu FE:n perussääntö;
 - d) sulautuvien yhteisöjen velkojien ja työntekijöiden oikeuksien suojelun muodot.

19. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on sovellettava sulautumista koskevaan pyyntöön samoja menettelyjä ja periaatteita kuin jos kyseessä olisi ollut sulautumista koskeva pyyntö, joka johtaisi kansallisen yleishyödyllisen yhteisön perustamiseen.
20. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava kussakin asianomaisessa jäsenvaltiossa viipymättä todistus sulautumista edeltävien toimien suorittamisesta ja muodollisuuksien täyttämistä.
21. Jäljempänä 21, 22 ja 23 artiklan mukaisesti tehdyn FE:n rekisteröinnin jälkeen rekisterin on tehtävä viipymättä ilmoitus 1 kohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille ja tarvittaessa sulautuman vuoksi purettujen yleishyödyllisten yhteisöjen rekisteröinnistä vastaavalle viranomaiselle.

Vanha rekisteröinti on tarvittaessa poistettava viipymättä, mutta ei ennen ilmoituksen vastaanottamista.

16 artikla

Sulautumisen seuraukset

22. Uuden oikeushenkilön kombinaatiosulautumisessa kunkin yleishyödyllisen yhteisön kaikki varat ja vastuut siirtyvät uudelle FE:lle, ja sulautuvat yhteisöt lakkaavat olemasta.
23. Absorptiosulautumisessa sulautuvan yleishyödyllisen yhteisön kaikki varat ja vastuut siirtyvät vastaanottavalle yleishyödylliselle yhteisölle, sulautuva yhteisö lakkaa olemasta ja vastaanottavasta oikeushenkilöstä tulee FE.

17 artikla

Perustaminen muuntamalla

24. FE voidaan perustaa muuntamalla jäsenvaltioon laillisesti sijoittautunut yleishyödyllinen yhteisö, jos se on sallittua muunnettavan yhteisön perussäännön nojalla.
25. Yhteisön hallitus päättää FE:ksi muuntamisesta ja perussääntöön tehtävistä tarvittavista muutoksista.
26. FE:n perustaminen muuntamalla ei johda muunnettavan yleishyödyllisen yhteisön lopettamiseen tai sen oikeushenkilöllisyyden menetykseen tai katkeamiseen eikä vaikuta mihinkään ennen muuntamista olemassa olleeseen oikeuteen tai velvoitteeseen.

18 artikla

Muuntamista koskeva pyyntö

27. Sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon yhteisö on laillisesti sijoittautunut, on toimitettava yksityiskohtainen muuntamista koskeva pyyntö, josta hallitus on päättänyt 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja pyyntö on julkaistava tarvittaessa kyseisen jäsenvaltioiden sääntöjen mukaisesti.
28. Muuntamista koskevaan pyyntöön on sisällytettävä 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hallituksen päätös ja muuntamista koskeva suunnitelma, joka sisältää vähintään seuraavat tiedot:
- muunnettavan yleishyödyllisen yhteisön nimi ja osoite;
 - FE:n aiotun sääntömääräisen kotipaikan nimi ja osoite;
 - ehdotettu FE:n perussääntö;
 - muunnettavan yleishyödyllisen yhteisön työntekijöiden oikeuksien suojelun muodot.
29. Toimivaltaisen viranomaisen on sovellettava muuntamista koskevaan pyyntöön samoja menettelyjä ja periaatteita kuin jos kyseessä olisi ollut yleishyödyllisen yhteisön perussäännön muuttamista koskeva pyyntö.
30. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava viipymättä todistus muuntamista edeltävien toimien suorittamisesta ja muodollisuuksien täyttämistä.
31. Jäljempänä 21, 22 ja 23 artiklan mukaisesti tehdyn FE:n rekisteröinnin jälkeen rekisterin on tehtävä viipymättä ilmoitus 1 kohdassa tarkoitettulle toimivaltaiselle viranomaiselle ja tarvittaessa muunnettavan yleishyödyllisen yhteisön rekisteröinnistä vastaavalle viranomaiselle.

Vanha rekisteröinti on tarvittaessa poistettava viipymättä, mutta ei ennen ilmoituksen vastaanottamista.

2 JAKSO

PERUSSÄÄNTÖ

19 artikla

Perussäännön vähimmäisisältö

32. FE:n perussäännön on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:
- perustajien nimet;

- b) FE:n nimi;
 - c) sääntömääräisen kotipaikan osoite;
 - d) FE:n yleishyödyllisten tarkoitusten kuvaus;
 - e) perustamishetkellä olevat varat;
 - f) FE:n tilikausi;
 - g) hallituksen jäsenten määrä;
 - h) hallituksen nimittämistä ja erottamista koskevat säännöt;
 - i) FE:n muut elimet kuin hallitus ja tarvittaessa niiden tehtävät;
 - j) perussäännön muuttamismenettely;
 - k) määritetty ajanjakso, jonka ajan FE on olemassa, jos sitä ei ole perustettu määrittämättömäksi ajanjaksoksi;
 - l) nettovarallisuuden jako säätiön lopettamisen jälkeen;
 - m) perussäännön hyväksymispäivä.
33. FE:n perussääntö laaditaan kirjallisesti ja sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä asetettujen muodollisten vaatimusten mukaisesti.

20 artikla

Perussäännön muuttaminen

34. Jos olemassa oleva perussääntö osoittautuu epäasianmukaiseksi FE:n toiminnan kannalta, hallitus voi päättää sen muuttamisesta.
35. FE:n tarkoitusta voidaan muuttaa vain, jos nykyinen tarkoitus on saavutettu, sitä ei voida saavuttaa tai jos se ei enää selvästikään tarjoa sopivaa ja tehokasta menetelmää FE:n varojen käyttämiseen.
36. Kaikkien FE:n tarkoitukseen vaikuttavien perussäännön muutosten on oltava perustajan tahdon mukaisia.
37. Hallituksen on hyväksyttävä yksimielisesti kaikki FE:n tarkoitukseen tehtävät muutokset ja toimitettava muutokset valvontaviranomaisen hyväksyttäväksi.

3 JAKSO

REKISTERÖINTI

21 artikla

Rekisteröinti

38. FE rekisteröidään yhdessä jäsenvaltiossa.
39. FE, joka on perustettu sulauttamalla kaksi samaan jäsenvaltioon laillisesti sijoittautunutta yleishyödyllistä yhteisöä, rekisteröidään kyseisessä jäsenvaltiossa.
40. Rajatylittävällä sulautumisella perustettu FE rekisteröidään yhdessä niistä jäsenvaltioista, joihin sulautuvat yhteisöt olivat laillisesti sijoittautuneet.
41. Muuntamalla perustettu FE rekisteröidään jäsenvaltiossa, johon muunnettu yhteisö oli alun perin laillisesti sijoittautunut.

22 artikla

Rekisteri

42. Kukin jäsenvaltio nimeää FE:n rekisteröinnistä vastaavan rekisterin ja ilmoittaa sen komissiolle.
43. Edellä 1 kohdan mukaisesti nimetyt rekisterit vastaavat rekisteröityjä FE:itä koskevien tietojen säilyttämisestä.

Rekisterien on tehtävä keskenään yhteistyötä FE:itä koskevien asiakirjojen ja tietojen yhteydessä.

44. Rekisterien on ilmoitettava komissiolle kunakin vuonna 31 päivään maaliskuuta mennessä edellisenä kalenterivuonna rekisteröityjen ja rekisteristä poistettujen FE:iden nimet, sääntömääräisen kotipaikan osoitteet, rekisterinumerot ja toimialat sekä edellisenä kalenterivuonna 31 päivänä joulukuuta rekisteröityneinä olleiden FE:iden kokonaismäärän.

23 artikla

Rekisteröintiin liittyvät muodollisuudet

45. Rekisteröintihakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat ja tiedot kansallisessa lainsäädännössä edellytetyllä kielellä:

- a) FE:n nimi ja sen aiotun sääntömääräisen kotipaikan osoite Euroopan unionissa;
- b) perustamisasiakirjat;
- c) allekirjoitettu lausuma FE:n tarkoituksiin varattavista varoista tai muu todiste vastikkeen maksamisesta käteisenä tai luontoissuorituksista sekä niiden tiedot;
- d) FE:n perussääntö;
- e) nimet ja osoitteet ja muut kansallisen lainsäädännön mukaan tarvittavat tiedot, jotta tunnistetaan
 - i) kaikki hallituksen jäsenet ja heidän mahdolliset varajäsenensä;
 - ii) muut henkilöt, jotka ovat valtuutettuja edustamaan FE:tä oltaessa tekemisissä kolmansien osapuolten kanssa ja oikeudellisissa menettelyissä;
 - iii) FE:n tilintarkastaja tai tilintarkastajat;
- f) tieto siitä, edustavatko e alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettut henkilöt FE:tä erikseen vai yhdessä;
- g) perustajaorganisaatioiden nimet, tarkoitukset ja osoitteet, jos ne ovat oikeushenkilöitä, tai vastaavat merkitykselliset julkisten elinten tiedot;
- h) FE:n nimet ja mahdolliset toimipaikkojen osoitteet, tiedot, jotka ovat tarpeen toimivaltaisen rekisterin tunnistamiseksi, ja rekisteröintinumero;
- i) jos FE on perustettu sulautumalla, seuraavat asiakirjat:
 - i) sulautumissuunnitelma;
 - ii) 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut todistukset, jotka on annettu alle kuusi kuukautta ennen hakemuksen jättämispäivää;
 - iii) todiste kansallisessa lainsäädännössä asetettujen, velkojen ja työntekijöiden suojelua koskevien edellytysten täyttymisestä;
- j) jos FE on perustettu muuntamalla, seuraavat asiakirjat:
 - i) muuntamista koskeva suunnitelma;
 - ii) 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu todistus, joka on annettu alle kuusi kuukautta ennen hakemuksen jättämispäivää;
 - iii) todiste kansallisessa lainsäädännössä asetettujen, työntekijöiden suojelua koskevien edellytysten täyttymisestä;
- k) rikosrekisteriote ja hallituksen jäsenten ilmoitus siitä, ettei heitä ole todettu kelpaamattomiksi toimimaan hallituksen jäsenenä.

Jäsenvaltiot eivät voi edellyttää rekisteröinnin yhteydessä muita asiakirjoja tai tietoja.

Rekisterin tai tarvittaessa muun toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava, että asiakirjat ja tiedot ovat tässä asetuksessa ja kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisia.

46. Rekisterin tai tarvittaessa muun toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava, täyttääkö hakija tässä asetuksessa säädetyt edellytykset.
 47. Rekisterin on rekisteröitävä FE kahdentoista viikon kuluessa hakemuksen jättämispäivästä, jos se on toimittanut kaikki 1 kohdassa tarkoitettut asiakirjat ja tiedot ja täyttää tässä asetuksessa säädetyt edellytykset.
- Jäsenvaltio ei voi edellyttää muuta lupaa rekisteröinnin jälkeen.
48. Rekisterin päätös sekä tämän artiklan 1 kohdan a ja d–h alakohdassa tarkoitettut tiedot on julkistettava.

24 artikla

Rekisteröintiä varten toimitettaviin asiakirjoihin ja tietoihin tehtävät muutokset

49. Hallituksen tai henkilön, joka on valtuutettu edustamaan FE:tä, on toimitettava 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin tai asiakirjoihin tehty muutokset rekisteriin 14 kalenteripäivän kuluessa päivästä, jolloin muutos tuli voimaan.
50. Jokaisen perussääntöön tehdyn muutoksen jälkeen FE:n on toimitettava perussääntö rekisteriin sellaisena kuin se on muutettuna. Toimitettaessa rekisteröityihin tietoihin tehty muutos on toimitettava myös asiakirjatodisteet siitä, että muutoksesta on päätetty laillisesti.
51. Edellä 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin ja tietoihin tehtyjen muutosten rekisteröinti on julkistettava.

25 artikla

FE:n nimi

52. FE:n nimessä on käytettävä lyhennettä ”FE”.
53. Ainoastaan FE voi käyttää nimessään lyhennettä ”FE”.

Yhteisöjen, joiden nimeen sisältyy tai jonka nimen jäljessä on lyhenne ”FE” ja jotka on rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa ennen tämän asetuksen voimaantuloa, ei kuitenkaan tarvitse muuttaa nimeään tai lyhennettä.

26 artikla

Vastuu ennen FE:n rekisteröintiä toteutetuista toimista

Ennen FE:n rekisteröintiä toteutettuja toimia koskevaan vastuuseen sovelletaan kansallista lainsäädäntöä.

III luku

FE:n organisaatio

27 artikla

Hallitus

54. FE:tä johtaa FE:n perussäännön mukaisesti vähintään kolmejäseninen hallitus, jossa on pariton määrä jäseniä.
55. Kullakin hallituksen jäsenellä on yksi ääni päätöksistä äänestettäessä.
56. Jollei FE:n perussäännössä tai tässä asetuksessa toisin säädetä, hallitus tekee päätökset jäsentensä enemmistöllä.

28 artikla

Hallituksen jäsenet

57. Hallituksen jäsenillä on oltava täysi oikeustoimikelpoisuus, eivätkä he saa olla minkään jäsenvaltion lainsäädännön tai missään jäsenvaltiossa tehdyn oikeudellisen tai hallinnollisen päätöksen mukaan kelpaamattomia toimimaan hallituksen jäsenenä.
58. Hallituksen jäsenet voivat erota milloin tahansa.

Hallituksen jäsenen on erottava seuraavissa tilanteissa:

- a) jäsen ei täytä 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä;
- b) jäsen ei täytä FE:n perustamisasiakirjoissa tai perussäännössä asetettuja vaatimuksia;
- c) tuomioistuin on todennut jäsenen syyllistyneen epäasianmukaiseen rahoitustoimintaan;
- d) jäsen on toimintansa tai toimimatta jättämisensä perusteella osoittautunut selvästi sopimattomaksi hoitamaan hallituksen jäsenen tehtäviä.

59. Jos FE:n perussäännössä näin todetaan, hallitus tai valvontaelin voi erottaa hallituksen jäsenen 2 kohdan toisessa alakohdassa mainituista syistä.

Valvontaviranomainen voi erottaa hallituksen jäsenen 2 kohdan toisessa alakohdassa mainituista syistä tai, jos kansallisessa lainsäädännössä näin säädetään, ehdottaa erottamista toimivaltaiselle tuomioistuimelle.

29 artikla

Hallituksen ja sen jäsenten tehtävät

60. Hallituksen tehtävänä on
- a) vastata FE:n toiminnan asianmukaisesta hallinnoimisesta, johtamisesta ja harjoittamisesta;
 - b) varmistaa FE:n perussäännön, tämän asetuksen ja sovellettavan kansallisen lainsäädännön noudattaminen.
61. Hallituksen jäsenten on toimittava FE:n edun ja sen yleishyödyllisen tarkoituksen mukaisesti sekä noudatettava lojaalisuusvelvollisuutta tehtäviä hoitaessaan.

30 artikla

Toimitusjohtajat

62. Hallitus voi nimittää yhden tai useamman toimitusjohtajan vastaamaan FE:n päivittäisestä hallinnosta ohjeidensa mukaisesti.
- Puheenjohtaja ja hallituksen jäsenten enemmistö eivät voi olla toimitusjohtajina samanaikaisesti.
63. Toimitusjohtajien on toimittava FE:n edun ja sen yleishyödyllisen tarkoituksen mukaisesti sekä noudatettava lojaalisuusvelvollisuutta tehtäviä hoitaessaan.

31 artikla

FE:n muut elimet

FE:n perussäännössä voidaan määrätä valvontaelimestä ja muista elimistä.

32 artikla

Eturistiriidat

64. Perustaja ja muut hallituksen jäsenet, joilla on mahdollisesti perustajaan tai toisiinsa liike- tai perhesuhde tai muu suhde, joka voi luoda tosiasiallisen tai mahdollisen eturistiriidan, esimerkiksi heikentää heidän arviointikykyään, eivät voi olla enemmistönä hallituksessa.
65. Kukaan ei voi olla samanaikaisesti sekä hallituksen että valvontaelimen jäsen.
66. Mitään suoraa tai epäsuoraa etua ei voida myöntää perustajalle, hallituksen tai valvontaelimen jäsenelle, toimitusjohtajalle tai tilintarkastajalle, eikä siirtää henkilölle, jolla on liikesuhde tai läheinen perhesuhde heidän kanssaan, jollei kyseistä etuutta käytetä heidän tehtäviensä hoitamiseen FE:ssä.

33 artikla

FE:n edustaminen suhteissa kolmansiin osapuoliin

Hallitus ja kuka tahansa henkilö, jonka hallitus on valtuuttanut ja joka on velvollinen noudattamaan sen antamia ohjeita, voi edustaa FE:tä suhteissa kolmansiin osapuoliin ja oikeudellisissa menettelyissä.

34 artikla

Avoimuus ja tilinpitovelvollisuus

67. FE:n on kirjattava täysimääräisesti ja täsmällisesti kaikki rahoitustapahtumat.
68. FE:n on laadittava vuosittaiset tilinpäätökset ja vuotuinen toimintakertomus sekä toimitettava ne toimivaltaiseen kansalliseen rekisteriin ja valvontaviranomaiselle kuuden kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä.

Ensimmäinen raportointijakso alkaa päivänä, jona FE rekisteröidään 21, 22 ja 23 artiklan mukaisesti, ja päättyy tilikauden viimeisenä päivänä, kuten FE:n perussäännössä määrätään.

69. Vuotuisen toimintakertomuksen on sisällettävä vähintään
 - a) tiedot FE:n toiminnasta;
 - b) selvitys siitä, miten yleishyödyllisiä tarkoituksia, joita varten FE on perustettu, on edistetty kyseisellä tilikaudella;
 - c) luettelo jaetuista avustuksista ottaen huomioon edunsaajien oikeuden yksityisyyteen.

70. FE:n vuosittaiset tilit tarkastaa yksi tai useampi lakisääteisten tilintarkastusten tekemiseen hyväksytty henkilö Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY mukaisesti säädettyjen kansallisten säännösten nojalla.
71. Hallituksen asianmukaisesti hyväksymät vuosittaiset tilit ja tilien tarkastamisesta vastaavan henkilön antama lausunto sekä toimintakertomus on julkistettava.

IV luku

Sääntömääräinen kotipaikka ja sen siirtäminen

35 artikla

FE:n kotipaikka

FE:n sääntömääräisen kotipaikan ja keskushallinnon tai pääasiallisen toimipaikan on sijaittava Euroopan unionissa.

36 artikla

Sääntömääräisen kotipaikan siirtäminen

72. FE voi siirtää sääntömääräisen kotipaikkansa jäsenvaltiosta toiseen.
- Tällainen siirto ei johda FE:n lopettamiseen tai uuden oikeushenkilön perustamiseen eikä vaikuta mihinkään ennen siirtoa olemassa olleeseen oikeuteen tai velvoitteeseen.
73. Siirto tulee voimaan päivänä, jona FE rekisteröidään vastaanottavassa jäsenvaltiossa.
74. FE ei voi siirtää sääntömääräistä kotipaikkaansa, jos se on 46 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjen valvontavaltuuksien käytön kohteena, jos se on 40 artiklan mukaisessa purkamismenettelyssä tai jos sitä vastaan on aloitettu lopettamista tai maksukyvyttömyyttä koskeva menettely tai vastaava menettely tai jos siirto on FE:n perussäännön vastaista tai vaarantaisi FE:n tarkoituksen saavuttamisen.
75. Rekisteröinti vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja rekisteristä poistaminen kotijäsenvaltiossa on julkistettava.

37 artikla

Siirtomenettely

76. FE:n hallituksen on toimitettava siirtoehdotus kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.
77. Siirtoehdotuksen on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- a) FE:n nimi, sääntömääräisen kotipaikan osoite kotijäsenvaltiossa, tiedot, jotka ovat tarpeen 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen rekisterin tunnistamiseksi, ja FE:n rekisteröintinumero kyseisessä rekisterissä;
 - b) FE:n ehdotettu nimi ja sen aiotun sääntömääräisen kotipaikan osoite kotijäsenvaltiossa;
 - c) tarvittaessa FE:n muutettu perussääntö;
 - d) siirron ehdotettu aikataulu;
 - e) selonteko, jossa selitetään ja vahvistetaan ehdotetun siirron oikeudelliset ja taloudelliset näkökohdat sekä selvitetään siirron vaikutuksia FE:n velkoihin ja työntekijöihin.
78. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, ettei kyse ole 36 artiklan 3 kohdassa mainituista tilanteista, ja annettava viipymättä todistus siirtoa edeltävien toimien suorittamisesta ja muodollisuuksien täyttämistä.
79. FE:n on toimitettava seuraavat asiakirjat ja tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle:
- a) edellä 3 kohdassa tarkoitettu todistus;
 - b) hallituksen hyväksymä siirtoehdotus;
 - c) edellä 23 artiklan 1 kohdassa luetellut asiakirjat ja tiedot.
80. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava viipymättä, että tässä luvussa säädetyt sääntömääräisen kotipaikan siirtämistä koskevat aineelliset ja muodolliset edellytykset täyttyvät, ja annettava päätöksensä tiedoksi vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiseen rekisteriin.
- Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi evätä siirron ainoastaan sillä perusteella, etteivät edellisessä alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyty.
81. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen rekisteri rekisteröi FE:n. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa viipymättä kotijäsenvaltion toimivaltaiseen rekisteriin FE:n rekisteröinnistä vastaanottavassa jäsenvaltiossa.
- Kotijäsenvaltion toimivaltainen rekisteri poistaa FE:n rekisteristä viipymättä, muttei ennen ilmoituksen vastaanottamista.

V luku

Työntekijöiden ja vapaaehtoistyöntekijöiden osallistuminen

38 artikla

Työntekijöiden ja vapaaehtoistyöntekijöiden edustaminen

82. Jos FE:ssä ja sen toimipaikoissa on yhteensä vähintään 50 työntekijää unionissa ja vähintään 10 työntekijää kussakin vähintään kahdesta jäsenvaltiosta, FE:n on perustettava eurooppalainen yritysneuvosto, joka edustaa FE:n työntekijöitä 2 kohdan mukaisesti.

83. FE:n, jolla on enintään 200 työntekijää, on perustettava eurooppalainen yritysneuvosto vähintään kahdessa jäsenvaltiossa olevien 20 työntekijänsä tai näiden työntekijöiden edustajien pyynnöstä.

FE:n, jolla on yli 200 työntekijää, on perustettava eurooppalainen yritysneuvosto, jos vähintään 10 prosenttia sen kahdessa jäsenvaltiossa olevista työntekijöistä tai näiden työntekijöiden edustajat pyytävät sitä.

Eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseen sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/38/EY liitteessä I olevan 1 kohdan a–e alakohdassa esitettyjä toissijaisia määräyksiä koskevia kansallisia toimia.

84. FE:n viralliseen vapaaehtoistoimintaan pitkäaikaisesti osallistuvien vapaaehtoistyöntekijöiden edustajille myönnetään tarkkailijan asema eurooppalaisessa yritysneuvostossa.

Edustajia on oltava vähintään yksi sellaista jäsenvaltiota kohden, jossa on vähintään kymmenen tällaista vapaaehtoistyöntekijää.

39 artikla

Työntekijöille ja vapaaehtoistyöntekijöille tiedottaminen ja heidän kuuleminen

85. FE:n työntekijöille ja vapaaehtoistyöntekijöille tiedotetaan kyseisen FE:n tilanteesta, kehityksestä sekä organisaatioon ja työllisyyteen liittyvistä asioista, ja heitä kuullaan niiden yhteydessä unionin tasolla 38 artiklan mukaisesti perustetun eurooppalaisen yritysneuvoston kautta.

86. Eurooppalainen yritysneuvosto ja FE:n hallitus tai tarvittaessa toimitusjohtajat voivat tehdä sopimuksen FE:n työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista käytännön järjestelyistä.

87. Jos tällaista sopimusta ei tehdä tai asiat eivät kuulu tällaisen sopimuksen soveltamisalaan, sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/38/EY liitteessä I olevassa 2–6 kohdassa esitettyjä toissijaisia määräyksiä koskevia kansallisia toimia.

VI luku

FE:n purkaminen

40 artikla

Purkamistavat

FE voidaan purkaa jollakin seuraavista tavoista:

- a) muuntamalla FE kansallisen lainsäädännön mukaiseksi yleishyödylliseksi yhteisöksi 41 ja 42 artiklassa säädetyllä tavalla;
- b) lopettamalla FE 43 ja 44 artiklan mukaisesti.

41 artikla

Purkaminen muuntamalla

88. FE voidaan muuntaa yleishyödylliseksi yhteisöksi, johon sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka, jos muuntaminen on sallittua FE:n perussäännön nojalla.

Muuntaminen voidaan toteuttaa vasta kahden vuoden kuluttua FE:n rekisteröinnistä.

89. FE:n hallitus päättää muuntamisesta ja perussääntöön tehtävistä tarvittavista muutoksista.
90. Muuntaminen ei johda yhteisön lopettamiseen tai uuden oikeushenkilön perustamiseen eikä vaikuta mihinkään ennen muuntamista olemassa olleeseen oikeuteen tai velvoitteeseen.

42 artikla

Muuntamalla purkamista koskeva pyyntö

91. FE:n on toimitettava muuntamalla purkamista koskeva yksityiskohtainen pyyntö sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka, kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

92. Muuntamalla purkamista koskevaan pyyntöön on sisällytettävä 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu FE:n hallituksen päätös, muunnettavan FE:n nimi ja sääntömääräisen kotipaikan osoite, uuden yleishyödyllisen yhteisön ehdotettu nimi, osoite ja perussääntö sekä muunnettavan FE:n työntekijöiden oikeuksien suojelun muodot.
93. Jos toimivaltainen viranomainen hyväksyy muuntamalla purkamista koskevan pyynnön, sen on toimitettava se rekisteriin ja tarvittaessa uuden yleishyödyllisen yhteisön rekisteröinnistä vastaavalle viranomaiselle.
94. Hyväksytyn muuntamalla purkamista koskevan pyynnön saatuaan rekisterin on poistettava FE rekisteristä viipymättä, jos uuden yleishyödyllisen yhteisön laillinen perustaminen on saatettu päätökseen.
95. Muuntaminen tulee voimaan päivänä, jona FE poistetaan toimivaltaisesta rekisteristä.
Muuntaminen on julkistettava.

43 artikla

Lopettamispäätös

96. FE:n hallitus voi päättää lopettaa FE:n jossakin seuraavista tapauksista:
- a) FE:n tarkoitus on saavutettu tai sitä ei voida saavuttaa;
 - b) ajanjakso, joksi se perustettiin, on kulunut;
 - c) se on menettänyt kaikki varansa.
- Hallituksen on toimitettava FE:n lopettamista koskeva päätöksensä valvontaviranomaisen hyväksyttäväksi.
97. Valvontaviranomainen voi FE:n hallitusta kuultuaan päättää lopettaa FE:n, tai jos kansallisessa lainsäädännössä näin säädetään, ehdottaa sen lopettamista toimivaltaiselle tuomioistuimelle jossakin seuraavista tilanteista:
- a) hallitus ei ole toteuttanut toimia 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;
 - b) FE rikkoo jatkuvasti perussääntöään, tätä asetusta tai kansallista lainsäädäntöä.

44 artikla

Lopettaminen

98. Jos valvontaviranomainen on hyväksynyt hallituksen päätöksen 43 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tai jos valvontaviranomainen tai tarvittaessa tuomioistuin on päättänyt lopettaa FE:n, FE:n varat käytetään tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

99. Kun FE:n velkojille on maksettu kaikki velat, jäljelle jäävät FE:n varat siirretään toiselle yleishyödylliselle yhteisölle, jolla on samankaltainen yleishyödyllinen tarkoitus, tai käytetään muulla tavoin yleishyödyllisiin tarkoituksiin, jotka ovat mahdollisimman lähellä tarkoituksia, joita varten FE perustettiin.
100. Hallituksen tai lopettamisesta vastaavan selvitysmiehen on lopettamisen voimaantulopäivään mennessä lähetettävä valvontaviranomaiselle lopullinen tilinpäätös ja selonteko, joka sisältää tiedot jäljelle jääneiden varojen jaosta. Nämä asiakirjat on julkistettava.

VII luku

Jäsenvaltioiden harjoittama valvonta

45 artikla

Valvontaviranomainen

Kukin jäsenvaltio nimittää valvontaviranomaisen, joka valvoo kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröityjä FE:itä, ja ilmoittaa niistä komissiolle.

46 artikla

Valvontaviranomaisen toimivaltuudet ja velvollisuudet

101. Valvontaviranomaisen on varmistettava, että hallitus toimii FE:n perussäännön, tämän asetuksen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
102. Valvontaviranomaisella on toimivalta hyväksyä FE:n tarkoituksen muuttaminen 20 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja FE:n lopettaminen 43 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Edellä 1 kohtaa sovellettaessa valvontaviranomaisella on vähintään seuraavat toimivaltuudet:

- a) jos valvontaviranomaisella on perusteltuja syitä olettaa, ettei FE:n hallitus toimi perussäännön, tämän asetuksen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sillä on toimivalta tutkia kyseisen FE:n asioita ja pyytää tätä tarkoitusta varten FE:n johtajia ja työntekijöitä sekä sen tilintarkastajaa tai tilintarkastajia asettamaan kaikki tarvittavat tiedot ja todisteet saataville;
- b) jos on näyttöä epäasianmukaisesta rahoitustoiminnasta, vakavasta puutteellisesta hallinnosta tai väärinkäytöstä, valvontaviranomaisella on toimivalta nimittää riippumaton asiantuntija tutkimaan FE:n asioita FE:n kustannuksella;

- c) jos on näyttöä siitä, ettei hallitus ole toiminut perussäännön, tämän asetuksen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti, valvontaviranomaisella on toimivalta antaa varoituksia hallitukselle ja velvoittaa se noudattamaan FE:n perussääntöä, tätä asetusta ja kansallista lainsäädäntöä;
 - d) se voi erottaa hallituksen jäsenen tai, jos kansallisessa lainsäädännössä näin säädetään, ehdottaa erottamista toimivaltaiselle tuomioistuimelle 28 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;
 - e) se voi päättää lopettaa FE:n, tai jos kansallisessa lainsäädännössä näin säädetään, ehdottaa FE:n lopettamista toimivaltaiselle tuomioistuimelle 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
103. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, valvontaviranomainen ei ole toimivaltainen toimimaan FE:n hallinnossa.

47 artikla

Valvontaviranomaisten yhteistyö

104. Voidakseen käyttää valvontavaltuuksiaan ja toteuttaa tarvittavat toimet, joista säädetään 46 artiklassa, sen jäsenvaltion valvontaviranomaisen, jossa FE:llä on sääntömääräinen kotipaikka, ja niiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten, joissa FE harjoittaa toimintaa, on tehtävä yhteistyötä keskenään.
105. Valvontaviranomaisten on toimitettava toisilleen kaikki merkitykselliset tiedot, jos FE rikkoo tai sen epäillään rikkovan perussääntöään, tätä asetusta tai kansallista lainsäädäntöä.
106. Sen jäsenvaltion valvontaviranomaisen, jossa FE:llä on sääntömääräinen kotipaikka, on sen jäsenvaltion, jossa FE harjoittaa toimintaansa, valvontaviranomaisen pyynnöstä tutkittava kyseisen FE:n epäiltyjä rikkomuksia.

Valvontaviranomaisen, jolle pyyntö on esitetty, on ilmoitettava pyynnön esittäneelle valvontaviranomaiselle saatavillaan olevien tietojen perusteella tekemistään päätelmistä ja kaikista toteutetuista toimista.

48 artikla

Veroviranomaisten kanssa tehtävä yhteistyö

107. Sen jäsenvaltion valvontaviranomaisen, jossa FE:llä on sääntömääräinen kotipaikka, on ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion veroviranomaisille heti alettuaan tutkia epäiltyjä sääntöjenvastaisuuksia 46 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti sekä nimitettyään riippumattoman asiantuntijan 46 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohdan mukaisesti.

108. Sen on ilmoitettava kyseisille veroviranomaisille myös kyseisten tutkintojen edistymisestä ja tuloksista sekä annetuista varoituksista tai määrätystä seuraamuksista.
109. Sen jäsenvaltion, jossa FE:llä on sääntömääräinen kotipaikka, rekisterin ja valvontaviranomaisen on pyynnöstä asetettava kaikki FE:tä koskevat asiakirjat ja tiedot minkä tahansa jäsenvaltion veroviranomaisen saataville.

VIII luku

Verokohtelu

49 artikla

FE:n verokohtelu

110. Tulo- ja pääomavoittojen verotuksessa, lahja- ja perintöverotuksessa, kiinteistö- ja maaverotuksessa, varainsiirtoverotuksessa, rekisteröintiverotuksessa, leimaverotuksessa ja vastaavanlaisessa verotuksessa jäsenvaltion, jossa FE:llä on sääntömääräinen kotipaikka, on kohdeltava FE:tä verotuksessa samalla tavoin kuin kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita yleishyödyllisiä yhteisöjä.
111. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen verojen tapauksessa jäsenvaltioiden, joissa FE:llä ei ole sääntömääräistä kotipaikkaa, on kohdeltava FE:tä verotuksessa samalla tavoin kuin kyseisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita yleishyödyllisiä yhteisöjä.
112. Edellä 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa FE:n on katsottava vastaavan kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti perustettuja yleishyödyllisiä yhteisöjä.

50 artikla

FE:n lahjoittajien verokohtelu

113. Kaikkia FE:lle kotimaassa tai ulkomailla lahjoituksia tekeviä luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä on kohdeltava tuloverotuksessa, lahjaverotuksessa, varainsiirtoverotuksessa, rekisteröintiverotuksessa, leimaverotuksessa ja vastaavanlaisessa verotuksessa samalla tavoin kuin niitä, jotka tekevät lahjoituksia verotuksellisenä kotipaikkanaan olevaan jäsenvaltioon sijoittautuneille yleishyödyllisille yhteisöille.
114. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa lahjoituksen vastaanottavan FE:n on katsottava vastaavan lahjoittajan verotuksellisenä kotipaikkanaan olevan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustettuja yleishyödyllisiä yhteisöjä.

51 artikla

FE:n edunsaajien verokohtelu

FE:n edunsaajia on kohdeltava avustuksissa ja muissa vastaanotetuissa etuuksissa siten kuin ne olisi antanut edunsaajan verotuksellisenä kotipaikkana olevaan jäsenvaltioon sijoittautunut yleishyödyllinen yhteisö.

IX luku

Loppusäännökset

52 artikla

Tehokas soveltaminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki asianmukaiset toimet varmistaakseen, että tämä asetus pannaan tehokkaasti täytäntöön viimeistään kahden vuoden kuluttua sen voimaantulosta.

53 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään *[kahden vuoden kuluttua niiden voimaantulosta]* ja niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

54 artikla

Asetuksen uudelleentarkastelu

Komissio antaa seitsemän vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta neuvostolle ja Euroopan parlamentille kertomuksen asetuksen soveltamisesta sekä tekee tarvittaessa muutosehdotuksia.

55 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan [*kahden vuoden kuluttua voimaantulosta*].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8.2.2012.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja